

Manipulacija je oblik ponašanja i način komunikacije, koji služi postizanju lične koristi u svakoj situaciji bez obzira na moguću štetu za drugu osobu. Primetili ste da se u okviru teme stalno vraćamo na motiv manipulativne žena koja teži da od voljenog čoveka napravi ubicu, jer taj čin ima krajnji ishod koji je koristan - vlast, moć. Postoji razlika u manipulaciji Ledi Magbet u drami i u romanu. U drami ona je kraljica, njena pozicija je već utvrđena, njeno pravo glasa postoji. Tu, osim verbalnih nadigravanja i uticaja viših/mitoloških sila (mislimo na veštice), nema onog erotskog dela koji postoji u romanu. U radnji romana primećujemo da Ledi koristi svoju inteligenciju, ali da u istoj meri njeno telo i lepota predstavljaju sredstvo kojim se neizostavno postiže cilj. Nije tačno naznačeno starosna doba, znamo da je žena srednjih godina, izuzetno je negovana, uvek provokativno obučena. Vodi računa o tome kakav dekolte ima, kakav se miris širi oko nje, sve na njoj je brižno stilizovano (kao i prostor kazina koji je sama uredila - meki tepisi, kristalni luster, prigušena svetlost i slično). Ona pleni muške poglede. Kao što smo videli iz nekih scena, najintenzivnije manipuliše u spavaćoj sobi, tačnije kada je sa ljubavnikom u postelji, čega nema kod Šekspira. Žensko telo kao manipulativni alat i erotski pritisak u Šekspirovoj tragediji ne postoje. Šekspirova Ledi Magbet na trenutke i potiskuje svoju ženstvenost kao bi iluzijom muške snage u sebi došla do cilja. Nezbeova Ledi (koja i nije Magbet, već samo nevezana ljubavnica) ženstvenošću utiče ne samo na Magbeta, već i na mnoge druge muškarce iz gotovo svih društvenih struktura sa krajnjim ciljem postizanja apsolutne moći. Dakle, telo i erotski momenat imaju značajniju ulogu i upotrebljiviji su u kulturi i književnosti 20. veka nego u 16. veku.